

РУСКИЙ НОВЫЙ

ЗАРУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІ ЙОГОСЛАВІЇ

Найджелл и Бастин

Аеропланска катастрофа.

погинуло 7 особи.

Путнічки зверталися, що рано 15. жовтня в годині одинців з Любляни до Сумську спаднуло до одного лосу три кілом. за Любляні та ашанійшіше. Ведно з леропланом агорсько 7 особи: 5 путніків, пилот я його помочник, Аероплані малтий катори, а пилот Ярошенко був баро вешти. Але шницько тільки це не помогло. Медан путнікам погинул ідею адвокат в Берліні все свою баручницу, ідею адвокат в Любляні та два словенськи учителі.

Гитлер признава Австро-

Медал Австро-і Німецьку дипломатії споравуж, у котрим Гітлер призначає Австрію єдиною самостійною і незалежною державою до підзакінчества австрійської республіки. Як відоме, дотерка гітлеровці непрестано правили у Австрії насили та убийство австр. канцлера Долфуса було діло гітлеровців. Тераб ще Австрія ви-
шльвободила стажній оціненості од нападу гітлерівської Німеччини; а й Французія та Мала Антанта будуть в тім її допоміжниці, бо вони не зможуть балті; як Гітлер силою вважає австро-Австро-і так Німецька замор-
нас і приде у більшість єдність з Італією.

Атентат на английского царя.

За време едной паради у Лондону спец агент американски почињар Мек Махон штреляц в револвера на англијскога краља Едуарда. Једна жена удерила атентатора по руки и револвер му випаднул. Такој то власели полиција. Атентатор цијевел, же не спец агент краљ дам напрвиц демонстрацију проши министра нуклеарних делих Саймона. Полиција мушели добре атентатора чувац, да го народ не забие на месец.

Абесинци проци Галиянох.

Яйлю новини, же Абесници обстуپели
Адис Абебу и уж вошли до варопу. Та-
лінійскій гарнізон побитий і сая маршал
Грачіані, главни управитель Абесній,
ранети. Железіця Адис Абеба-Джінбути
претяргнута на штирох честох. Тоти ви-
сти ніче не потрібнаєши.

Нове жито.

... Того року було буц у нас 20 до 25 мільйони метери цегла. Так інтенсивно Союз злився у Войводині. „Прияд“ превендує, що в рівноважному балансі 30 до 40.000 машин.

Союз Народов

Союз Народів та союз державних, котри настал по війні. Тож все воля Союза Народів, які є у нім заслужені по дарбам, але державні. Народи, котрі своїх зброяні не мають або не можуть бути членами союзу.

Ціль того Союзу єє, за яким мирні спосіб уніорює спорі між державами і за чува-
мир. То службени цілі: спілу, а у самій ство-
ри союза має задачу, за чува, тає, позитивне
ушорсні Європи, і також, границі поєднаніх
держав, які настали по ворни. У тей правовій
гоч у статуту, не назначеної засідчи Союзу,
єст його главна здобо, що главна роля, чом-
гощ не принесе вародом хисна к піс спонигел
свої у правилах винансамії задачи: да чува-
мир у мирі.

Уж у початку ще відішло, що Союз Піородів буде цілком безпідозрено виступути, бо до Союзу їх приступала Сіверна Америка, а Німецька була юбільною післячотиця. Їх так очіни-
чатку то їх бул цілком Союз Держав, потім виступив їх Союз Японії, та ж у них залишило три держави Французка, Англія и
Італія, а други мали зберігати єднакі
важливості, як і чорні.

Нашо читателю уж довре знаю, же Стюа-
Пародж до терра не спорній свояк філіїальності
або това, докт. Білак то але слухаю Японсько-
Китайской війни 1932. року. Відоме то и зос-
Таллітиско-абесенской війни.

З тих двох прикладів видно цілком ясно, що державам співдружності у Союзі не стало дачувати мир у світі. Але Ім'яда чула сама себе і дотягше того союзу трима, доки є видані, що може мати від уного голем як-такі хасен. А під ще Союз сам спробув спрощенікі жаданьком зробити, єдиній державі; вона є такої увертою і виступує зовсім, лябо ані на виступи, а роби що сама спє, як тоб Зробіла Італію у абесінській війні.

Це колишній Союз Народів.

Але тоді Союз Народов своїх дужностю
зі сподівав, якік вони бара всією концга. Речи
бюджет Союзу явноїш 30 міл. ливай, франкі
Еден інф. франк 14 д., та венц Сокза Народов
підтримав на роб. 420 міл. динари. Од того
изважк пайвець Атланти зен французка и други
держави членни плаща, речів Союзу маску
членаррю, а цалком віддамо. Ма Союз у Же-
неві величезну нову палату, у котрій прими-
зається і дас су його канцеляри. У таки
великим будінку су сиди канцеляри и політи-
чноюикох, котрі неч не робя лам вину, губи-
титу и панер, а він хасчу та того. Але зато
беру добру блау. И так секретар Союзу
обично даяки Франц-ца ябо Англіко ма речі
40-400 міл. фр. то значи мільйон и 200 до 1.

Ціле збільшення має 840.000 д. розмір й тільки для лів. Обичний членівський має плану як у нас міністер, а обичний послужитель має 3.500 д. месецем. І так тут масни відмінні панночків та єдиний хасен, що Соняй дієвку дає.

Союз Народів була вже багато потрібній, але держави мусіли до Союзу приступити зовсім інакшою манерою, як підсіде на біле білобре зібрани, на яке щири жадіння чуває мір і спокою під швецем. Але доки нації держава думала ліям на себе і пренебрегаєши її, але її відібрали на їх волнах праве; — то зібачий, доки з державами відібрані дух неправди, спрекоджені и силні, а не дух християнської правди и проповідання Божих заповітів, дотягніваки Союзу Спільноти народів на присілу їхнього хісту, а пам'яті мірів и долин міжнародні народів, будуть їхніми недогляде и незадоволеність. Тоді уж відійде держави, увіцьсяши віді всіх зовні Союзу Народів чистими.

Меней гутор - веций
слухай!

Культурний чоловік добре помірює цю гігієну, і поважко слуха як прути гуттери. Хто вельми слуха, венець зора. Пржевальська уж говорить: „Мені гуттер, венець дуже хай!“ Слухаючи другого вище все висвіднання допомага, що ми потерпали не звали, а так багатине своє значення.

Особено зреба, уважюю, служаць казання та викладаць у церквех та читальнях. Треба знати, яке тут, що автори казань, табо трикма викладаць тут гори ласк та вітор бодай було даво поведівано, ялі інші жуви єнці, що буде губіти, що є присягани, читаць книжки із тих, що буде притоведаць та добре у голові шахко розійміть. Цеєтож після це кратче я піскултурно подчас казанії у церкві членісті, житівкаць табо присягаць. То є Нріх! А ток піскултурно я піс- пристойно подчас цілого викладу у читальні табо на просвітній сходині бешевою, ізасено даю присягани, ходзян по сали та курюць. То упереда за того, хто трикма бешеву, по якій присягол з добрым словом, да вас поучі; да інші з добру науку та пораду поможе, а ми їх піскултурним яладаньком як да жу гуторише, ще наці не стасо до його труду та доброго слова.

Прето у нас просвита тик слабо напре-
дуа, бо людас мало слухаю добрих викладох
у читальнях, а тик проповиди у церкви оста-
ваю без хаску, бо людас себе мирко дримаю!
У вас нице так ше дума, яс то ласка и чесц,
же ми людоти слухаме, а на воронину.

Всі мудерки знаю тугориць: «До я буджем
дакота схутак я пшено добр и сан зиам¹⁶

Але поведаце ми, як тут мудрено стати і чай трама мулу бешеду, що би мала даєвого амнісія та веци уявданіце. Же вони не знають три слова як треба виговарю.

Ест и таки, що не сду слухац казань, біо гвардія, же вони то уж чули. Але кед не та-
кою вагітніце, о чим була казань та сам не
знаєвесь ані слово. Вони ця нове, які чано-
цепі наказували, чи вони наказували гласно, як-
виконували, але о чим гуторел, які змісіл про-
повіди, о тим ци не нове віч.

Обично кед не у читальній аверши виклад, веци починає бешеду о тим, що було поведіно, або дискусія, критика. Така дискусія і кри-
тика доказує, же слухаче не заинтересували викладом. У дискусії веци ствари з викладу поставають питання. Але часто буває так, що у саміх по викладу ніхто ані слова інші не зове, але кед людес виду зовка веци що кожному розкаже якіх і він пригварює і осварює.

Пригловка гвардія! „Других слухай, а свій разум май!“ То значить, що не треба кожному піднести верти. Але бамо звати треба кожну бешеду добре, уважно вислухац і не роздумац, чи шинко правда чи не. Істо бамо терас якіні
багаторік Ніколай Горняк ходи по наших ви-
кладах і підніме питання про нашу народу,
крайно предстає нашу исторію і зводить до-
кухих і підкритичних людасів. На таки бешеди
того агента не треба исці ані їх слухац, бо
чюда часу, а кед уж дахто слухац, жай добре
роздуми і такою одповіде, же що ми сприєдац
и за нас подиши ані щудаш агентох не даме!

ДУХОВНИЙ ЖИВОТ

Священици у Церкви Христовій.

Священици помочніці владикох. Їх владика якінівше і автівіні як синові своєго владики. І як що синові у домі своєго отца не маю поділаній шинкої, але муша своєго отпа слухац, так і священици однією ані владики як муша то у шинкоїм слухац. Вони можу сподінівши своєю службою зем кед им владика да звато дозволу.

Власці і владикох і священикох в анаме-
ест трояка, іранська, настірська або син-

ціническа і судейска, то значить, вони маю право управиці вони своєма шинкою, маю як навтованац і послугованац у дух- потребах і судаці у духовних хтварях. Тоту трояку власні доставаю священици єд владики і дотяж ю можу сподінівши, док им то владика дошиль- болуз.

Сдесь лебо веци віалла, у котрій свя-
щеників свою духовну роботу, вола не
парохія. Свяцівни поставлені у парохії ая
пароха ма право свірунці у вей до своєї
шімерди та то ані владика без пелькій причини
як може премесциц. Док священик не праця-
парох, лебо управитель парохії, може то вла-
дика по потреби премесциц. Без дозволи па-
роха не може други свяцівни у парохії ніч-
робиц. Свяцівник є у парохії заступник владики
и звідто злужки шинкої парохію слухац у
шинкої духовних хтварях.

У некініх парохійах дава владика до по-
можи парохія і помочнікох, котрі не ворото-
кателані лебо спілкунікі. Вони у своїй ро-
боти у парохії однією ані пароха.

Веци парохії творя деканат, котрому
на чолі стої декан. Декан іменує владика
зномідзін парохій лотяного зеканату. Декан
ма дружиско надзітарат роботу парохій і ка-
пеланікох, котрі с як их інспектор лебо контрол-
ор. „Декан то владиково око“ — твари стара
присловка.

Так зме єто на кріпко пренатрели і по-
толковали організацію лебо утворені като-
ліцькій церкви. Главне утворені для Ісус Хри-
стос; бо вони поставив апостолох, да уврахую
з Його церкву, окрема вибрал ап. Петра за
своєго замісника на жемі. Дальшу організа-
цію Церкви виведін апостоли і їх послідників.

Як це в церкви Божій установа так и Бог
в верховній управітель Церкви і Дух святі
церкви превадац. Прето праві і іпіри христи-
яків любі своїх церквики, настоятелькох і
слухаю їх розкази, бо знаю, що тиць Бог єще
и єже сам Ісус Христос так оцредац.

Жертвуїце на „Фонд Руских Новинох“

Конк.: Мило ми, милі ми! Терас я ідасм, платриц як ще прихталік: на жинуту не вратим (набіг) А іздалі дзвінє скриц. (Берс я вони відібрали вони спб.)

Ява 21.

Поділеснік (сам).

Нажице, що я длу до терас? Відразумел я
аначеня живота? Не розумел, що не розумел.
Но, які бул мої лєтінські живот? Цо я ана-
чел, що робел? Жил, жия, служел, ходася до
департману, полуульським, спал, — словом, жил
сом на ішеве як пусті і зайобичині члопів.
Лж терас відзначи які глузи шинко, котрі
ще об жено; а кед почуваці кельо ще людаків
ще пахаюці у такій шинспоті. Кед бік я бул
зладар, я бік відаці розказ, жеїц ще шинкою, цілком шинкою, що бік у моїм гарству не
було ані единого високішкого члопіка. Нажице
кед подумаш, о даскельо жинуты — і уж
будзеш ожечета! Ведно окудиніш біляжнєство,
яке ще трафі лем у прінцівікох, яке присто,
но можеш виповеси, ані слова не найдаси,
яке біш могол вінчеси (По дзукінім чутанію)
Але ток як прінцівідся, почіна бул странны, кед добре роздумаш о тим. На цали жноїт,
на цали вік, ток як ти бул, шинко зе і по
тим уж ані вигварю, ані казац, інч, інч, —
шинко, скончене, шинко арбене. Уж терас,
шакід ішак не можеш вратити ще: о жинуту и

Руско-Український Швест.

З Гориці.

Постанови студентського конгресу.

На конгресу руско-українських студентів
університету потри отримали 27. і 28. квітня у
Ужгороду присутні були 273 студента. Студентська
складка заключила: Да ѹе у шинкох
урядіх і згрупах індустріальних інституцій відомо
подані на українськім языку. Да ѹе у школах
ціла північ знає у українському духу. Да ѹе у
Ужгороду оснує українська університет, чебо
да ѹе українські Університети пренесе вони
з Праги до Ужгорода. Да ѹе у богословійських
будуцих сяяцівници ховю у народнім україн-
ським духу. Да ѹе такою уведе автономія і
да ѹе гу Поділ. Русі призначає ванко градою
Пришвіра, котрі терас спадаю под Словецьку.

Чехи и Русини.

Вельо красних словах гвардія і написали
рівнян чехословаків панове за автономію
Поділар. Русі. Але у ствари к цініці неє.
Ето новини даваю цікаві податки на основі
самій ческій статистики од 31. марта т. р.
Железниці на Гориці привадаю до дирекціи
железниціх урядівкох у Кошиціх. Кошиціка дирекція ма
10 441 персоналу. З того 6 402 Словакіх (61 32%), 1833 Чехів (17 56%), 1077 Русинів-
Українціх (10%), 999 Мадарів (8 61%), 184 Північ (1 76%), і 46 інших пародікошох. А у
самій Кошицькій дирекції железніціх
железниціх урядівкох зе штрдельношколским
образованієм. З того 238 Чехів, 227 Словакіх
14 Русинів-Українціх. Зе штрдельношкол-
ских аспірантох на 18 філії одного Русинів-
Українца. Напо новиня ще воносую, що млади
Українци по своїчево штрдельній школі можу
бути лям учителя або сяяцівници. Біо до вініх
службох ческі вілстіці, не примилю. За 17 роки
прийшли на железніці лям 14 Українціх по
гімназійній матури.

Автономія ма бул утворена 15. септембра
того року. Теда терасій президент Польща.
Русі Розсипал пойдзе до певній, а на його
место придає якіту бургомістр, котрі буде
відповідівати народній управі и буде однією з
губернатора у Ужгороду, а що як до терас од
міністра пуканих ділох у Праги

поз яєні; пойді усі що мож — так уж и фін-
анс, и інцико стой прінрічене. А чи вілесце як
мож пойді? Дібаме, що мож: там при занес-
рох и вінадіг стоя злосе; то такою ще пін-
таю, хадзі? Но мож, не! А пане, обласкі отво-
рені; як біло пред обдак? Не, немож, як
же и не шуміс, и високо (праховіз гу облаку)
Не, віце ані не високо, дажус фульамент, але
и тот інсі. Но, не, як же, немож при себе віт-
кало. Як же през вілапа! Нічтодно! Але
нічко єдко не мож през шапки? А як да
попробуем? Непробовац, че що? (Стоя на
облак, и кед пойді „Господі благослові“
викликав на уліцу: за сіцеву стука и адіхус)
Ох, япак бул високо! Ей, кошини!

Глас іваноція: Прягаці таївали, че що?
Глас Польща: На Капанку кільо Семенів-
ского меса.

Глас іваноція: Велі грініву, през еднаніж.
Глас Польща: Гібай! Жені! (Чуні лупіні
коча хтори одходзі).

Ява 22.

Агафія Тіхомірова (уховак у вінчаній відміні
чи препланені, а ногіутей грава).

І сама вінчаня чо мі ченівіт? Зані ще
так ганьбім, и ціла піст тримац. Ах! кед бік то
гансі ги малупу не бул у хібіц, да голем
дажус пішвол. (чи препланені ще філіца). А
дзе же вони Нікога нет. Кадзі же вініс?

Женітба. (Комедія у двох дійох).

Дія II.

Написал М. Гоголь. Преложил М. Ковач.
Ява 20.

(Кічкарев и Подколеснік).

Поділ: Но, брату, благодарим! Терас видзім шинку твою услугу. Мой власні опін
не зробел бік ми то, що ти зробел. Видзім же
ни то робел пре саме пристольство. Даєкуем
ти брату, на які будзім паметац твою услугу.
(Тронуты) Идуть! яри, напінкам вінелік гроб
(могилу) твойого отца.

Кічкарев: Ніч то, брату, я сам леселя. Гібай
да бійке да ще побочкам. (Бочка го за юно-
шіц, а веци за другое). Даї боже же бік
жил благодійнічю (бочку го) задонізьши
и ботати: и дзеніх як курчатох...

Поділ: Благодарим, брату! Лж терас, на
конці, зазнаці сом чо то жноїт; терас ще прі-
домну открыва пові шиет. Терас я аж видзім,
яке ще то шинко руша, якіні так же не знаю ані
сам як ще то шинко трафа. А скорей сам піч
не видзім, не шинопішіл бул сом членскі пра-
в каждого сандомін. не ресудзівал сом, не за-
дубіювал сом ще и жил так, як і каманди други
членікі єніс.

Число нашого народу.

Наш ученик професоре Др. Кубікович и Др. Кукала вирахували, що на конець 1931 року було на царині щонайменше 44 мільйони і 300.000 Русинів-Українців. На конець 1932 року було нашого народу 44 мил. 800.000. Наш народ якісно зберіг у тих державах: Подольщевиками 35 мільйонів, под Польську 6 мил. 300.000, у Румунії 1 мільйон 100.000, у Чехословаччині 600.000, у Сп. Америки 700.000, у Канаді 270.000 у Югославії 40.000.

Тота статистика є на тильно не точна, же у Польській Імперії залишили вісім стотисяч нашого народу за Польською, Румунією та іншими укралії себе великою нашого народу. Словаки на Горівії багато у Шарашу, десь єсть напів стара окуповані, залишили вісім та 100.000 Русинів за Словакією, а большевики теж принесли великою Українців за Москвою.

«Але і так нас досить! — то важко повідомити, що від нас, вільно нас, можебудь і прекрасно, але до предважніше? То вийважніше! И оттого, якож ми такі силні, численні народи в такій мірі відомі у світі, треба всімаженою од нас розуміють і робити на тим, що наш народ буде великою наслідкою своєї чисельності, але і по світі мої.

З РИМУ.

Нови секретар конгрегації за Восточну Церкву.

Як читателью Руских Новинок відомо, на початку того року умір у Римі секретар Конгрегації за восточну Церкву, кардинал Синчери. Тераз іменуваний Папа Пій XI. кардинал Евгеній Тиссерана, секретарем Конгрегації за Восточну Церкву. Зосі його іменованням вже згадано, Восток, вільши, надії, бо кардинал Тиссерана відомий по своїй ученоści і релігійній славі Божій і за будівництво Церкви.

Видаване Церковних Старославянських книжок.

Каждому добре познато, що ізника чешкою дійці до церковних книжок. У Румунії на Україній більшевики або застоли церковні книжки, або видали або гравірують Жидом. Да що по-

(Отвера двери до предсобіл і тутори) Текла, каланчи ім'ючі Іван Кузмич?

Текла: Ша вон така.

А. Тих: Та десь же там?

Текла: (уходила) Ша тераз ту шедза у хижі.

А. Тих: Але тераз то нет, видані і ти.

Текла: Но, а хижі вон як не виходася — я шедзела у предсобіло.

А. Тих: А дакоже вон?

Текла: Я уж не атам, десь; іх відібрали у другіх виход, якби чи не підійшли у хижі Арина Пантелеїмоновій?

А. Тих: Напочко! ляпочко!

Ява 23.

Істи і Арина Пантелеїмоновій.

А. Пант.: (ніпарбенка) Цо же таке?

А. Тих: Іван Кузмич у вас?

А. Пант.: Не, вон ту мушы будц; су мене не приходзел.

Текла: Но, так і у предсобіло не бул, я там підсадзела.

А. Тих: Но, але і ту га піт, і сямі підсадзіле.

Ява 24.

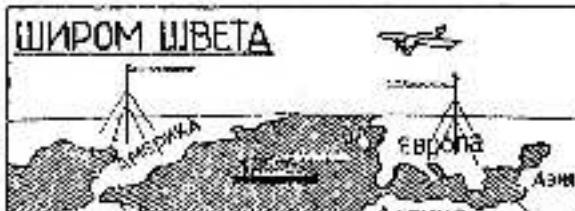
Істи і Кочкарек.

Кочка: Цо то таке?

А. Тих: Та Івана Кузмича ает.

Кочка: Як вет? пошод?

могло великої ствари, одлучено, да ще у Риму видав північній церковні книжки. Постановна окрема комісія котрой на чолі Монс. Россо Як членів тієї комісії: по. Сільхін, Братко, Королевский, Кролі, настоятель монастира братів Ферата, о. Тишкевич, Шнейдер і о. де Рекі.

«Союз Народох — не али,
ала бригада войска ленша».

Новічни міністерство Гебельс виявил не так о Союзу Народох. Вон тверділ: «Намерене тараз так заражата зос своїма роботами, же не має кеда забавляць ще зос тим, що ще одбувава за ёй граніцами. Цо ще тиче Союзу Народох, вон не али, але бригада войска і ескадра ляропланоў од пілого ленши, би зос испнаоружану Немецку могло бы ще трафіц исто то, що ще графело в Абесінію, котру 52 даркави дзволілі пафойтваць юдей даркави... Итаілія. Наоружану Немецку ніхто ще не узудзил увядані. Немецку мадя да ще врачи до Союзу Народох. Але чи вет до чого ще врачи?» Право тверділ тот Гітлеров миністер. Так то ішака.

Таліяни у Абесінії.

Італія зна је, що абесінски орх бараціарда і що віго не, так ляжко будзе розкүшыць. Уж, героя шпадай вибуху юніки були. Буна дзвіного імені Гала, котре на початку воянії Таліяни самі паоружали прощи Нетуса, кавжала такі велики розмири, же Італію бараціяла.

Італіянські чесопісі, піпур, же Італія сце гімн Абесінію з вільну ляропланоў. За туту ціль Італія будзе на 8 рокініх страхох Абесінії силы гарнізоні к ляропланам (літакі пристаніша). У каяцім таким гарнізону будзе до 80 великих аеропланів. Кед дафле вибовіків була, дарах 300 ляропланів зос піліх гарнізонах пренесу на загрожене место за кратко час поль войска з легкими даелакі, манінгемерамі і танкамі котре таңдзіго буну

А. Тих: Нет то, але не пошод?

Кочка: Як то? я нат — к не паніл?

Текла: Дає бе ще могся подзец, то не жысем розуміні у предней хижі сам пісдакла и по маклі сам ще а месте.

А. Пант.: А на остатні двери не мот віяк виси.

Кочка: Як же чорт його вжал? Ша предади так исто не юш, кед підзе не виходзел. Лібо чи ще не скрил?... Іван Кузмич! дэя лиг? Не прав комендай, досці було видя уж! Но до то за франта? До церкви уждавно бул час! (Зіхукус за орман, под карцелі і сток) Напокіятис! Но, жа, вон ніяк немогол висц, піхкім способом не мот; вон ту, у чей хижі ту му я халан, и го нарока ту одложел.

А. Пант.: Не остат на, лам ще пісдакла служаніца, вона стала на драпісе? чи вона даяк не підасла?... Душашка! Душашка!

Ява 25.

Істи і Дуняняка.

А. Пант.: Дзе Іван Кузмич, ти не підадзел?

Дуняшка: Гей, вони искочели праз облак (Агафія вийшла, кляпла з рукамі).

Шыцим тройе: През облак?

Дуняняка: Гей, я вон кед искочела, підадзіла кляпца і сірэзла не.

А. Пант.: Але гутории ти правду?

Як то краще жыць на інвеце!

Як то краще жыць на інвеце,
Як то краще любиц шахт,
И радосні погляд пушца
Широм інвеца — шнайдан гет!

Як то краще, кед чэр придае,
Жем розкінене ягод раб,
Зашківда пішаки жило
Розвеселя наці краі

И як інвеце кед прынече
Юнаке слухко розпальне,
Як ще таці шахтікі шерно,
Гоч нам цею утранене.

На эк інвеце, кед в кісні,
Могла скриє родні краі,
Як нам таці мілы живут,
Хторому не буйши краі.

Цо то краще, кед залуб
Жывісікі вітор зос сівера,
Кед захва шахтікі дражки
Кед нам дзвері підзвера.

О як інвеце жыць на інвеце.
Жиз и люді піли цвет,
Ша лес раз Бог живот дава
И чілд то венці вет!

Андрей Мудры

адали. Таліяни забуваю на біло, же у часу широх літніх міністрох, кеты у Абесінії на даю скоро вспрестаю велики дражакі, які ляропланы амі чакі їхні ще не придаю.

250.000 інвісменіх у Нью Йорку.

У главним амєріканім варонку у інвісменім варонку на інвеце Нью Йорку єст 250.000 лісаох, цо не азако амі читан амі пісац. Була бы то ганьба за Америку, котра ще хвалі, зос свою високу культуру, але 92%, тих аналіфабетох су роселюці з інших краіах да су не прави амєрікані.

Абесінцы по одложелі оружия.

Півдні абесінски групіх воякох водзі даівій борбу з Таліяномі. Приходзіа вісти, же Абесінцы розвялілі дасекіні мосткі на ўзіней челавікіци що азже Адес Абебу з французкім вароном джібуті у французкій колонії Со-

коніс: Брене, не може бу!

Дуняшка: Бій — Боту, вискочіла! Это и тарловец з дутыну прейс драти видася. Поеціялі извощіка за рубель з півзелі ще.

А. Пант.: (праступа ти Кошареві) Цо ви бачы, ва вініхівавіні шляхі ще сцеце а памі, чи цо? Та я уж у інштаті джентльменім, а такі самі гальбін ішле не дужыці. Ша я жто, бачы, излюнім нам до ліца кед ни ческі чловікі. Та як по тим заніжакі безвесні чловікі, кед сце честнігі чловікі. Погашыці предадзім вілетом дзвінку, и — яроста, та бім такіе ще пробела а ви, а віг, ишо з дноряжі. Відео, же віно дворянство лем на пакосці и на спрэвоздзку дасціте. (іншійна бере младу за руку и віховай Кошарев стой як скаменіти.

Текла: Цо? Это, то тот юна скончылі роботу! През сілхи ана заварыц сілізбу. Гоч жыло младайове и такі и такі; подарти и інші такі, але таких по біз арэз облак сінагілі, таких нет, моцім пребачыц.

Кочка: То гудога, го не так; я пойдася новыго и працім то! (выходзіц).

Текла: Их зам, пакрац то. Але ты сілізбену роботу не візіл, чи не? Инце жет біз през двери сіекалі — цруга ствар, але жук млады през облак чыніл — гу юк пребачыц — мілою кінтоніак.

(Конец)

